

Uitzicht tussen de pandanusbomen
op Ké'e Beach

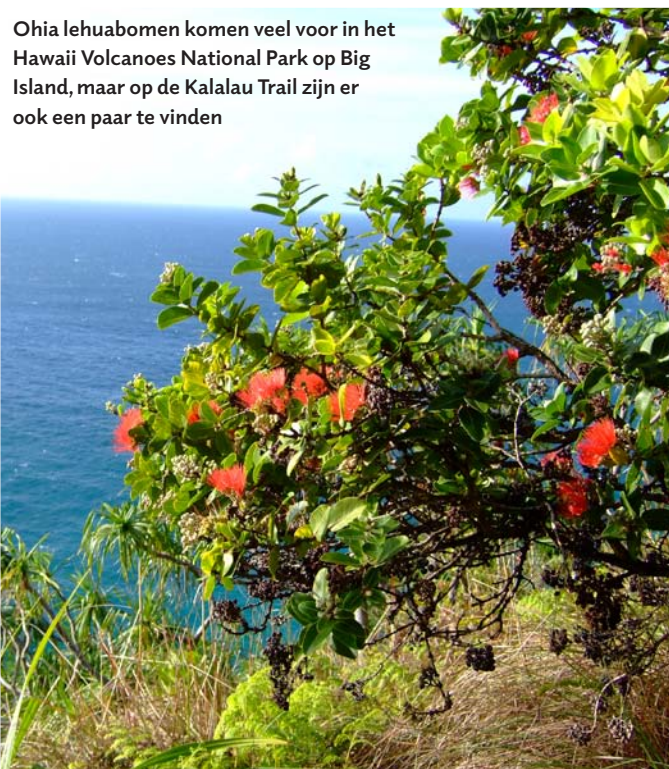
Mooi maar gevaarlijk

Kalalau Trail op Hawai

Canyons, vulkanen, tropisch regenwoud... Te voet is de adembenemende natuur van Hawai het beste te verkennen. Met als hoogtepunt de Kalalau Trail, een van de mooiste maar ook gevaarlijkste wandelroutes ter wereld. Reisjournalist Muriël Kleisterlee liep de eerste helft.

TEKST MURIËL KLEISTERLEE FOTO'S MURIËL KLEISTERLEE EN JOS WESTENBERG LANDKAART ANTON VAN TETERING

Ohia lehuabomen komen veel voor in het Hawaii Volcanoes National Park op Big Island, maar op de Kalalau Trail zijn er ook een paar te vinden

Roodkuifkardinaal

Plumeria, ook wel frangipani genoemd

Gele hibiscus, state flower van Hawai

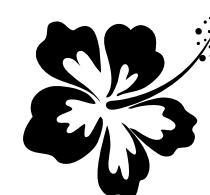
Rijstvogel

Aloha, ukelele, surfen en bloemenslingers, daar denken we aan bij de Hawai. Maar de vijftigste staat van de Verenigde Staten is veel meer dan dat. Neem nou de spectaculaire canyons van het eiland Kauai, de overwinterende walvissen bij Maui, Molokai en Lanai, het tropisch regenwoud en het zeeleven en de continue lavastroom van de vulkaan Kilauea die Big Island nog dagelijks doet groeien. Ze maken het tot een walhalla voor natuurminnaars. Door de afgelegen ligging (het Amerikaanse continent ligt op 3.200 kilometer afstand) is Hawai een waar ecologisch laboratorium. Omdat de 137 vulkanische eilanden zijn ontsproten uit klompjes lava die uit de Stille Oceaan oprezen, kennen ze niet de diversiteit aan soorten die je elders op de wereld aantreft. Wel vind je er vele unieke planten- en diersoorten zoals de zilverzwaard en de nēnegans (zie kaders op volgende pagina). Van de meer dan tienduizend insectensoorten komt 98 procent alleen op deze Polynesische eilanden voor. Veel van dit soort flora en fauna is erg kwetsbaar.

Driekwart van alle Hawaïaanse vogelsoorten is al uitgestorven en van de ruim honderd Hawaïaanse plantensoorten zijn nog geen twintig exemplaren over. Toch komen we ogen te kort om alle natuurpracht in ons op te nemen.

Indrukwekkende groene kloven

Mijn vriend en ik waren vastbesloten het eerste deel van de Kalalau Trail op het eiland Kauai af te leggen. Het wandelpad wordt namelijk beschouwd als een van de mooiste ter wereld (volgens Tripadvisor) en staat in de top tien van gevaarlijkste *hikes* in de Verenigde Staten (Backpacker.com). Het soms onherbergzame, smalle pad met vele stijgingen en dalingen kronkelt zich langs het noordelijkste deel van de onbewoonde kust bij Nā Pali. De kustlijn bestaat uit indrukwekkende groene kloven die fantastische plaatjes opleveren. Niet voor niets duiken ze op in films als *Jurassic Park* en meer recentelijk in *The Descendants*, waarin George Clooney een deel van het eiland behoedt voor groot-

>

Telkens worden we verrast door sublieme vergezichten

Nénegans
Amfibieën en reptielen hebben het afgelegen Hawaï nooit bereikt, laat staan zoogdieren. Alleen de grauwe vleermuis en een onverschrokken zeehond zijn op de eilanden aangekomen voordat de eerste mensen er zo'n tweeduizend jaar geleden voet aan wal zetten. En uitsluitend de sterkste vogels zijn de Stille Oceaan ver genoeg overgestoken om Hawaï te kunnen bereiken. Eén daarvan is de *nénegans*. Men denkt dat de *néne* is voortgekomen uit een gewonde Canadese gans die tijdens de oversteek noodgedwongen op de eilanden achterbleef. De *nénegans* is de *state bird* van Hawaï en heeft zijn zwemvliezen in de loop der tijd verloren om beter te kunnen lopen op de lavahellingen. In 1949 waren er nog slechts 40 dieren, inmiddels zijn er ongeveer 1.000. Ze verblijven zowel in het Hawaii Volcanoes National Park op Big Island als op Maui.

Kwetsbaar
De zilverzwaard groeit alleen in de Haleakala krater van de uitgedoofde vulkaan op Maui op 2100-3000 m hoogte. De wortels die vlak onder de bovengrond liggen, zijn zo kwetsbaar dat de plant kan sterven als je er te dicht bij staat. Hij bestaat uit een bol van groenzilverkleurige sprietten. Als hij volgroeid is, rijst er in mei of juni een pilaar uit het midden van de bol op. De paarze bloemetjes zijn op hun mooist in juli en augustus. Na de bloei sterft de plant af.

De paradijsvogelbloem is vernoemd naar de kleurige paradijsvogel

Siamalijster

Rode hibiscus

Saffraangors

Rode kardinaal

> schalige bouwplannen voor hotels. En het gebied bij de Wailua River in Kauai figureerde als Afrikaans landschap in de film *Outbreak*. Voor onze wandeltocht trekken we zo'n vier tot vijf uur uit. Bepakt met een flinke voorraad water en een EHBO-kit beginnen we bij het startpunt Ké'e Beach. Het bergpad is alleen te voet begaanbaar en er zijn geen voorzieningen onderweg. De eerste achthonderd meter bestaat uit een vrij steil pad vol stenen en is meteen het pittigste deel van de wandeling. Als het flink geregend heeft, is het slecht begaanbaar. De rode aarde wordt dan een glibberige modderdrap die je nauwelijks van je schoenen afkrijgt. En uitgliden vlak langs de diepe afgrond is wel het laatste wat je wilt. Behalve wat kleinere modderplassen is het pad nu goed te belopen. We wandelen tussen guavebomen, verschillende varensoorten en wilde orchideeën. Klauterend over de zich ver uitspreidende, knokige wortels van de pandanusboom gutst het zweet al snel van mijn rug. Maar het duurt niet lang voordat

we het eerste uitzichtpunt bereiken waar een verfrissende zeebries mijn haren doet wapperen. De groene begroeiing steekt schitterend af tegen het roodbruine pad en de blauwe zee en lucht. Hoewel het pad soms 120 meter boven zeeniveau ligt en de helling erg steil is, hoeft je geen last te hebben van hoogtevrees. Want door de dichte begroeiing kun je niet langs de afgrond naar beneden kijken. Hoe verder we komen, hoe vaker we een bergstroompje moeten oversteken. Soms lukt dat met een grote sprong, soms is het zigzaggen van steen tot steen. Elke keer als we denken dat dit het allermooiste panorama is, worden we een bocht verderop weer verrast door sublieme vergezichten.

Verraderlijkeloedgolven
Na ruim anderhalve kilometer stijgen, begint het pad te dalen. We hebben gelukkig geen last van het geluid van toeristenhelikopters waarover je in sommige reisbeschrijvingen leest. Twee uur na vertrek komen we aan bij Hanakapiai Beach,

nadat we een bord hebben gezien waarop het aantal mensen staat geturfd dat hier is verdronken. Het berggrivertje ziet er idyllisch en aanlokkelijk uit, maar kan zeer verraderlijk zijn. Als het water hier (of bij andere beken die je tegenkomt) hoger staat dan kniehooft is het te gevaarlijk om over te steken. Zelfs bij lagere waterstanden is de stroming vaak sterker dan gedacht. Bij extreme weersomstandigheden kan het water zeer snel stijgen, zeker langs de V-vormige wanden van de valleien langs de Kalalau Trail. Sowieso wordt op Hawaï op veel plekken met borden aangegeven tot welke hoogte je moet vluchten in geval van een (dreigende) tsunami. Aangezien we er in april zijn, is er nog geen strand bij de Hanakapiai Valley. Dat is er meestal alleen van mei tot en met september, in de winter wordt het zand de zee ingesleurd. Zwemmen in zee is vanwege onderstromen ook in de zomer niet aan te raden. We houden het dus bij een pauze op een rots en nemen wat foto's. Het mooiste deel van de

wandelroute zit erop en voor de rest van het pad is een vergunning nodig. Bovendien moet je dan kampeerspullen meenemen, want de totale lengte van 17,6 kilometer is niet in één dag heen en terug te overbruggen en er zijn geen berghutten. De vergunning moet je van tevoren aanvragen (zie kader rechts) en kamperen is alleen toegestaan op twee aangewezen plaatsen.

Laatste deel is heel gevaarlijk
De route wordt na Hanakapiai Beach een stuk gevaarlijker. Er is meer kans op vallend gesteente door minder begroeiing, het pad is smaller en de afgronden zijn dieper. Helaas is er ook sprake van erosie door geïntroduceerde planten- en boomsoorten die niet bestand zijn tegen de zware regenval en die de inheemse soorten bedreigen. Reddingsoperaties zijn hier zeer moeilijk, als het je al lukt om iemand op tijd te waarschuwen. De meeste wandelaars keren bij Hanakapiai Beach weer om en zien al het moois op de terugweg van een andere kant. 🌿

Zelf bezoeken?
De vliegreis naar Hawaï vanuit Nederland duurt 21-25 uur en vliegtickets kosten zo'n € 1.200,-. Tussen de verschillende eilanden reizen de meeste mensen eveneens met het vliegtuig, hoewel er ook enkele ferry's zijn. Een vergunning (permit) voor het tweede deel van de Kalalau Trail is te reserveren via www.hawaiistateparks.org/hiking/kauai.

